

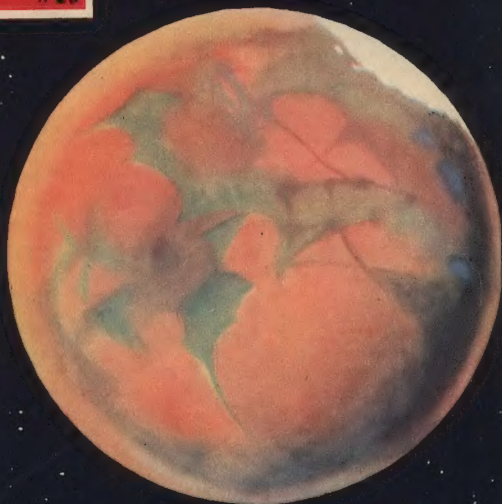
8 F.

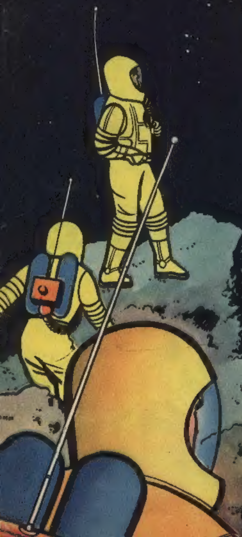
KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR

Nr 29

IN NEDERLAND 60 Cts

KOERS OP MARS!

NATIONALE FEESTDAG

BINNEN enkele dagen viert het land de nationale feestdag. En dit jaar zal die feestdag luisterijker zijn dan ooit te voren, want België ontvangt zijn vrienden uit heel de wereld op de Expo 58. Ben je niet fier deel uit te maken van de roemrijke natie, die de gastheer is van heel de wereld ?

Andere volkeren hebben ook hun grootheid. Andere landen zijn ook schoon en welvarend. Maar wij houden méér van het land waar we geboren werden dan van de andere landen, zoals men nu eenmaal ook meer van zijn moeder houdt

Wanneer we in het buitenland verkeren, voelen we beter aan wat het vaderland eigenlijk voor ons betekent. Dan krijgen we heimwee naar de bekende landschappen met hun doorgaans grauwe hemelen. Dan verlangen we naar onze familieleden, vrienden en kennissen. Dan horen we weer graag onze taal spreken. Wanneer we een wildvreemde landgenoot in het buitenland ontmoeten, duurt het niet lang eer we vertrouwelijk met elkaar gaan praten, gedreven door die geheimzinnige solidariteit die alle mensen van eenzelfde land bindt.

De nationale feestdag is een moment bij uitstekendheid om eens even na te denken over onze plichten tegenover land en volk. En vergeet dan ook niet, dat wie een goed Europeaan wil worden, naar het woord van August Vermeylen, eerst een goed Vlaming moet zijn.

Goede Vlamingen zijn goede Belgen. En goede Belgen zijn wereldburgers die ieders waardering verdienen.

Kuifje

EEN KUIFJE'S POPPENKAST IN DEN HAAG

QUIRIJN TER SPILL en Jan Rutger Prins hebben een poppenkast gemaakt met figuren van Macherot. « Als we poppen kast spelen, doe ik altijd de verkouden Minimum na en laat Anthraciet vervaarlijk op de rand van de kast knagen. Chlorophyl is gemaakt van broertjes rode spijkerbroek », zo schrijft Jan Rutger Prins uit Den Haag.

★

EEN NIEUW BOEK VAN HERGE

DEGENE die de vorige albums van de reeks « KWIK EN FLUPKE » gelezen hebben, zullen met genoegen vernemen dat er onlangs een nieuw boek van Hergé verschenen is :

« DE GUITENSTREKEN VAN KWIK EN FLUPKE »
(8e reeks)

Vraag het aan je boekhandelaar. (36 F.)

Dit boekje, evenals al de andere albums van Hergé, zijn verkrijgbaar in de Kuifje's winkel, P.-H. Spaaklaan, 1-7, Brussel-Zuid.

DE POSTBODE WORDT VERWACHT

JAN PEEMANS, Edouard Fresstraat, 30, Jette-Brussel, *zou graag willen korresponderen met een jongen uit Frankrijk, de U.S.A. of België. Jan verzamelt postzegels uit alle landen en houdt veel van voetbal, atletiek, zwemmen en tekenen. Men mag hem schrijven in het Nederlands, Frans of Engels. Hij zal alle brieven beantwoorden.*

JAN VAN EGGERMONT, Nieuwstraat, 30, Hove (Antwerpen), *zoekt een korrespondentievriend uit Israël, Griekenland of de U.S.A. Jan is twaalf jaar oud en houdt veel van lucht- en zeevaart.*

JEANINNE VANKERKHOVEN, Stationstraat, 34, Kapellen (Antwerpen), *zoekt een Franse of Engelse pennevriendin. Jeaninne is veertien jaar oud en haar hobby's zijn : muziek (ze speelt gitaar), zwemmen en film.*

JEAN-PIERRE COPPENS, Steenweg op Denderhoutem, 118, Ninove (Oost Vlaanderen), *zoekt een korrespondentievriend in het buitenland om postzegels, lucifersmerken, muntstukken en aardrijkskundige dokumentatie te ruilen. Men mag hem schrijven in het Nederlands of in het Frans. Hij zal alle brieven beantwoorden.*

PAUL ROSSENBACKER, Oude Geelse steenweg, 49, Herenthals (Antwerpen), *zoekt kontakt met een postzegelverzamelaar.*

ALFONS DE FAUW, Strookotwijk, 126, Ruiselede-Doomkerke, *zou graag in esperanto willen korresponderen met buitenlandse Kuifjeslezers. Alfons interesseert zich voor sport en toneel.*

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

EVEN LACHEN

DE EERLIJKE DOKTER

Mevrouw Straatmans komt wenend bij haar buurvrouw aan en roept :

— Madame Rademakers, ons Suske heeft een stuk van vijftig frank ingeslikt. Ik weet niet naar welke dokter ik moet gaan. Kan je me geen raad geven ?

— Haal dokter Smolders erbij, dat is een eerlijk man. Hij zal het stuk vast niet houden !

AF TE WACHTEN

Jan : Wat drink je ?
Piet : Dat hangt er van af !
Jan : Waarvan ?
Piet : Wie er betaalt !

OPGESLAGEN

Rechter : Het is de tweede maal dat ge uw buurman voor « varken » uitgescholden hebt. Tweehonderd frank boete !

Betichte : De eerste keer was het maar 150 frank.

Rechter : Mogelijk, maar het spek is opgeslagen !

REGEN

Dokus had een regenscherm gekocht en was er niet over tevreden. Hij ging er terug mee naar de winkel :

— Je hebt me gefopt ! Bekijk dat regenscherm, pas nieuw en reeds van kleur verschoten !

Verkoper : Ja, ik weet wel hoe dat komt : je hebt er mee in de regen gelopen !

(Mopjes ingezonden door Paul Dekker, Deurne-Noord.)

TELEFOONGESPREK

Bij vergissing hebben wij vóór enkele dagen het volgend telefoongesprek afgeluisterd :

— Hallo !
— Hallo !
— Zijt gij het, Jef ?
— Ja, ik ben het.
— Tiens, uw stem klinkt nochtans niet zoals die van Jef.
— Ik ben het nochtans.
— Zijt ge zeker dat het Jef is ?
— Maar natuurlijk.
— Luister dan. Kunt gij me vijfhonderd frank lenen ?
— Ik zal het hem vragen zodra hij thuiskomt.

(Mopje ingezonden door Rudolf Peeters.)

« Genoeg », heb ik gezegd !

ONZE TEST

Het is plezierig als je rad van tong bent, maar het spreekt vanzelf dat je er niet om het even wat mag uitflappen ! Een geestig woord is een woord dat snel komt, precies op het gepaste moment en dat op de juiste toon gezegd wordt.

HEB JE STEEDS EEN GEESTIG WOORD KLAAR ?

1 JE ORGANISEERT EEN FEESTJE EN EEN VAN DE GENODIGDEN BRENGT EEN VRIEND MEE :

a) Je heet deze vriend hartelijk welkom en je zegt : « Vrienden van vrienden zijn mijn vrienden. »
b) Je fluistert je gast in het oor : « Je hadt me wel mogen verwittigen. »
c) Je roept : « Verdraaid ! Nu zijn we met dertien aan tafel. Dat gaat niet, hoor ! » ofwel zeg je : « Nu is er waarachtig te veel volk ! »

2 EEN VRIEND VERONTSCHULDIGT ZICH OMDAT HIJ JE NIET KWAM HELPEN ZOALS HIJ HET JE BELOOFDE :

a) Je zegt hem dat zijn bedoeling goed was en dat alléén telt.
b) Je verwijt hem dat hij zijn woord niet hield.
c) Je zegt hem droogweg dat je zijn hulp best hebt kunnen missen.

3 JE KOMT OP HET ONVERWACHTS BIJ JE TANTE EN DEZE LAATSTE IS EEN BEKTJE VERVEELD OMDAT ZE JE GEEN UITGEBREID MAAL KAN AANBIEDEN :

a) Je zegt vrolijk : « Wat jij maakt, tantetje, is altijd goed en ik heb vandaag precies niet veel honger. »
b) Je zegt : « Het heeft geen belang. Ik schenk nooit veel aandacht aan hetgeen ik eet ! »
c) Je verklaart zonder blikken of blozen : « Och, dan eet ik thuis nog maar eens ! »

4 JE VRIEND BRENGT JE EEN GESCHENK VOOR JE VERJAARDAG EN IS ER HET HART VAN IN DAT HIJ NIET MEER KAN GEVEN :

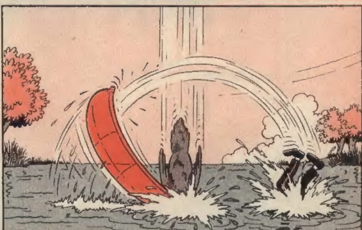
a) Je troost hem : « Je vriendschap is me meer waard dan alle geschenken ter wereld ! »
b) Je meent : « Geef het toch maar, iets is altijd beter dan niets ! »
c) Je zegt spottend : « Inderdaad, vriend, 't is maar mager ! »

5 DE MOEDER VAN EEN VAN JE VRIENDEN BIEDT JE EEN TAS TEE AAN :

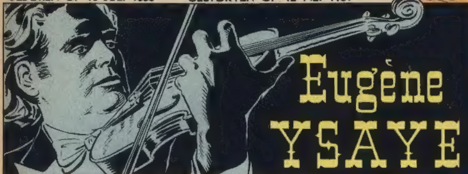
a) Je aanvaardt vriendelijk, zelfs al hou je niet van tee !
b) Je antwoordt een beetje koel : « Indien ik u daarmee plezier kan doen... »
c) Je maakt een afwerend gebaar en zegt : « Neen, dank u. Aan tee heb ik een hekel ! »

DOOR WILLY VANDERSTEEN

GEBOREN OP 16 JULI 1858 GESTORVEN OP 12 MEI 1931

Scénario : Yves DUVAL — Illustratie : Fernand CHENEVAL

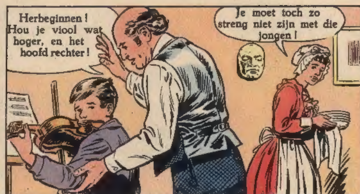

Het opstandige kind breekt een ruit om te ontsnappen...

Eugène heeft een ruit gebroken! Wat een duivel!

Kom vlug, Thérèse, de jongen is bewusteloos.
Lieve hemel! Een van zijn aderen is doorgesneden!

Goed, dan mag je naar de muziekschool gaan!

Alleen het snel ingrijpen van de dokter kon het kind nog redden...

Ik hou heel veel van mijn viool, papa. Maar ik ben toch zo bang voor jou...

Enkele jaren later aan het muziekkonservatorium van Luik...
Eugène, het is nutteloos volgend jaar terug te keren. Je bent te grillig en je doet alleen maar dat waar je zin in hebt. Je zult nooit een groot violist worden!

Met de dood in het hart keert de jonge student naar huis terug...

Hij kan zijn viool echter niet laten liggen, en studeert op zijn eentje verder.

Wat een hels lawaai maken die fabrieken. Mijn trommelvlies trilt er van! Waar kan ik een stil hoekje vinden?

Iedere dag gaat Eugène in de kelder de muziek van zijn lievelingskomponisten spelen.

Op een dag komt een wandelaar voorbij...
?

Maar dat is mijn 5e concerto... Wat een heerlijke sonoriteit!

Die muziek komt waarachtig uit de kelder! Die originele virtuoos zou ik graag leren kennen!
2

Ik ben de toondichter Vieuxtemps...
Ha, u is de beroemde virtuoos van Verviers, de man die men de bijnaam gegeven heeft « de Chopin van de viool » !

Ik speel hier in de kelder, meester, om rustig te kunnen studeren !

Men heeft mij op het konservatorium weggejaagd, want het schijnt dat ik nooit wat worden zal !
Wie heeft zoiets verteld ? Je mag op mij rekenen, jongen. Ik breng dat wel voor elkaar !

Dank zij de tussenkomst van de beroemde muzikant, mag Eugène Ysaye naar het konservatorium terug keren. Zijn buitengewoon talent wordt weldra door iedereen erkend...

Kom eens luisteren, Ysaye speelt !

Wat een buitengewoon talent !
Hij speelt op betoverende wijze !

In 1874 is Ysaye zestien jaar oud, en hij krijgt de gouden medaille met de grootste onderscheiding.
Bravo, jongen !
Vader, aan jou ben ik deze eer verschuldigd !

En ik leg mijn viool op zolder, broer, want in eenzelfde gezin is er maar plaats voor één koning !

Zijn beschermheer Vieuxtemps roept hem naar Parijs, en daar zet Eugène Ysaye zijn muzikale studies verder.

Mijn beste Rubinstein, deze jongen zal met zijn viool evenveel roem verwerven als jij met de piano !

Helaas, de jonge virtuoos trekt een slecht nummer bij het loten en moet soldaat worden...
Ik heb een slecht nummer, broer. Vier jaar soldaat spelen, dat betekent vier jaar voor de muziek verliezen !
Dat zou toch jammer zijn... Ik zal je soldatendienst in jouw plaats vervullen !
3

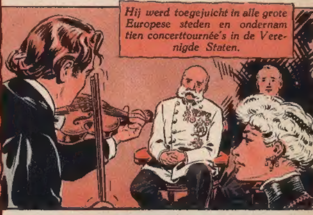

Vandaag, 16 juli 1958, herdenken wij het eeuwfeest van de geboorte van de grote musicus Eugène Ysaye.

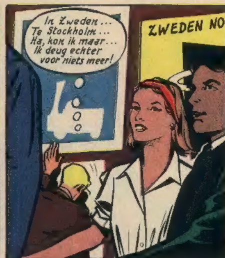
Einde

Volgende week : WELLINGTON

DAN COOPER IN : KOERS

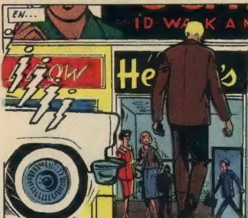

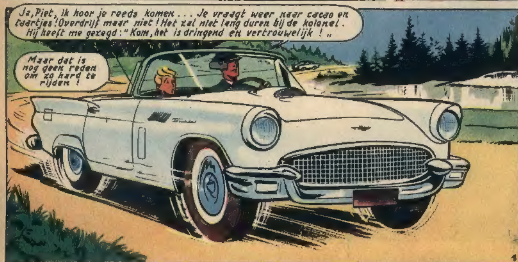

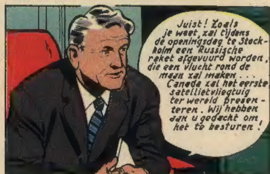

OP MARS

door Albert Weinberg

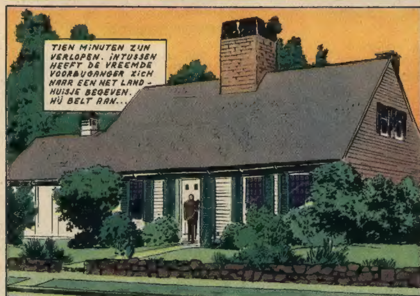

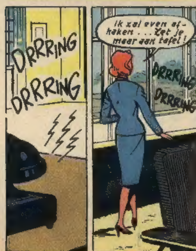

(Wordt voortgezet.

EEN VAN DE KOENSTE REALISATIES VAN DE MODERNE BOUWKUNDE :

DE TV-TOREN VAN STUTTGART

De belangrijkste bezienswaardigheid van Stuttgart is niet langer de stad zelf, maar de betonnen TV- toren die zich op enkele kilometers daar vandaan bevindt, en gebruikt wordt als zender voor televisie en ultra korte golfradioprogramma's. Wanneer je deze zomer in de omgeving komt, moet je dit wonderbaar bouwwerk eens bezoeken. Om je er een voorsmaakje van te geven, vertellen we er hier enkele bijzonderheden over.

DE toren is 211 m hoog en bekleedt meteen de veertiende plaats in de rangschikking van de hoogste gebouwen ter wereld. (De vier eerste zijn : de Empire State Building : 442 m, te New York; de Royal George Bridge over de Arkansas : 320 m; de Chrysler Building te New York : 306 m; de Eiffeltoren van Parijs komt met zijn 300 m slechts op de vierde plaats.) De eerste steen van de Stuttgartse TV-toren werd gelegd op 10 juli 1956 en twintig maanden later werd deze koene realisatie van de moderne bouwkunde ingehuldigd. De voornaamste attraktie van de toren is het feit dat men hem kan bezoeken en in een mooi restaurant op 147 m boven de grond een lekker kopje koffie drinken of een stukje eten, en daarna een luchtje scheppen en het mooie landschap bewonderen op een van de twee torenterrassen. In de korf bevinden er zich ook keuken, sanitaire installaties, en een technisch centrum. Mensen met een hartziekte of weinig adem moeten niet vrezen niet boven te geraken, want men kan beneden een kaartje nemen voor de lift die in 32 sekonden 16 mensen naar boven brengt. Deze liften zijn trouwens een van de wonderen van de toren. In één uur kunnen 658 bezoekers naar boven gebracht worden. 658 zul je zeggen? Wel ja, dat is precies de kapaciteit van de terrassen, en het restaurant. Men kan er een groot feest geven zonder benauwd te zijn dat er gebrek aan plaats zal heersen. Bij de bouw van de toren zijn er talrijke problemen gerezen die echter alle op een voorbeeldige wijze werden opgelost.

KAN DE TOREN OMVERGEWORPEN WORDEN DOOR EEN STORM?

Op deze vraag kan men geruststellend antwoorden, want de bouwkundigen hebben berekend dat het totale gewicht van de toren met zijn voetstuk 7500 ton bedraagt en dat dit gewicht bestand is tegen de grootste wervelstorm die men zich kan inbeelden, en met een snelheid van 170 km per uur en een laterale druk van « slechts » 172 ton tegen de wanden van de toren zou aanbeuken. De verhouding 172/7500 is absoluut veilig.

Dit is de TV-torenkorf met zijn twee restaurants en zijn dubbel wandelterras. Daarboven bevinden zich de antennes van radio en TV.

EN DE BLIKSEM?

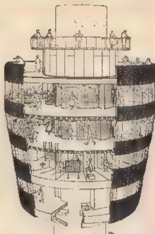
Zou de toren in een donderbui niet naar de bliksem kunnen geholpen worden? Neen, antwoorden de technici, want ze hebben een vierdubbele bliksemafleiding van het bekende Faradaysysteem langs de toren voorzien, zodat in geval van blikseminslag de elektrische lading terstond de grond ingevoerd en onschadelijk wordt gemaakt.

VERKLARING VAN DE CIJFERS :

1. Noodtrap. — 2. Liftkooien. — 3. Verluchting van de zender. — 4. Studio. — 5. Verdieping van de keukens, de sanitaire installaties en de air-conditioning. — 6. Onderste restaurant. — 7. Bovenste restaurant. — 8. Trap die de verschillende verdiepingen van de korf verbindt. — 9. Onderste terras. — 10. Bovenste terras. — 11. Liftmachinezaal. — 12. Toegang tot de antennes. — 13. Antennemast. — 14. Xenonsignalen voor de luchtvaart. — 15. Redresseur voor de liftmachines. — 16. Watertank. — 17. Liftkooi. — 18. Tambour. — 19. Leidingen van de air-conditioning en straalverwarming in de plafonds. — 20. Geprefabriceerde wanden en luchtpijpen. — 21. Wandverwarming. — 22. Leidingen van de verschillende installaties en de verwarming. — 23. Radio- en TV-zender. — 24. Air-conditioning.

EEN GEVAAR VOOR DE LUCHTVAART?

De toren is evenmin een gevaar voor de vliegtuigen, wordt er geantwoord, want op de top, op 50 en op 100 m hoogte, werd de toren uitgerust met een dubbele reeks van zes lichtsignalen, die sterk genoeg zijn om de positie van de toren duidelijk te signaleren aan de vliegtuigen die op het nabijgelegen vliegveld willen landen. De hele seininstallatie kan zowel van in de toren zelf, als van op het vliegveld ingeschakeld worden. Boven op de top van de toren worden in geval van zeer slecht weder nog drie enorme draaiende schijnwerpers ingezet.

Op deze doorsnede van de torenkorf krijgt men een schematisch beeld van de rationele verdeling van de ruimte.

VAN WAAR KOMT DE STROOM?

Een dergelijke toren is natuurlijk een enorme stroomverbruiker : de zendinstallaties, de liften, het restaurant, de schijnwerpers, enz. hebben een zeer aanzienlijk aantal kilowatts nodig. Die krijgen ze normaal langs de gewone leidingen, maar ook een noodgeval is voorzien. Wanneer er zich een stroomonderbreking zou voordoen, zijn de honderden mensen die zich boven op de toren bevinden niet opgesloten, en worden de schijnwerpers in geval van slecht weder niet uitgeschakeld, want onderaan in de grondvesten bevinden er zich twee electrogene Dieselmotoren die automatisch ingeschakeld worden in geval van stroomonderbreking.

EN DE VERZAKKING VAN DE TOREN?

Ook aan dat probleem werd tijdig gedacht en men heeft berekend dat er zich na drie jaar een totale verzakking van ongeveer zes centimeter zou voordoen. De leidingen van de liften, de stroom- en sanitaire leidingen werden op deze verzakking berekend en zullen die zonder schade kunnen opvangen.

Als voorsmaakje om de interesse van nieuwsgierige jongens en meisjes op te wekken zal dit wel volstaan. Wie er nu nog meer wil over weten, moet beslist eens een bezoek aan dit bouwwonder brengen.

JOHAN DE BRABANDER.

Op deze foto kan men er zich rekenschap van geven dat de toren 's nachts goed verlicht is en geen groot gevaar uitmaakt voor de vliegtuigen die op het nabije vliegveld willen landen.

HALLO, HALLO, HIER LUC VARENNE

OM TE OVERWINNEN ZIJN ALLE MIDDELEN GOED

Om te overwinnen zijn alle middelen goed, aldus menen sommige lui die het wel en het wee van de atleten in handen hebben. We zijn het daarmee absoluut niet eens en vinden het meer dan jammer dat zulke mentaliteit in sommige sportmilieu's bestaat.

Men wenst steeds betere prestaties en grijpt daarom soms tot middelen die niet « natuurlijk » kunnen geheten worden. Er was een tijd dat het z.g. doping verwoesting zaaide in de rangen van de wielrenners. Herinner jij je nog de geheimzinnige ziekte waarvan de Bretoen Malejac het slachtoffer werd toen hij de mont Ventoux beklom? Deze berg wordt door alle renners gevreesd omdat hij zo steil is. Die dag was het vreselijk warm en toen Malejac voelde dat hij nog slechts met veel moeite vooruit kwam, nam hij een « versterkend middel » en werd niet lang nadien door de geneesheer bewusteloos in een gracht gevonden. Malejac bleef acht dagen buiten kennis en zijn leven verkeerde in gevaar. Dat maakte heel wat ophef en meer dan één geneesheer hield zich ernstig met de zaak bezig. De meesten gaven de verzorgers van de renners de schuld. Er zijn inderdaad verzorgers die op een gevaarlijke wijze omspringen met een hele reeks farmaceutische produkten, waarvan zij het effekt niet voldoende en niet nauwkeurig kennen.

Wij, die vele weken van het jaar in gezelschap van de renners leven, houden niet van hen die een flesje of een doosje onder hun trui verbergen en dat tijdens de rit nu en dan te voorschijn halen. Wanneer men vraagt wat het is, krijgt men tot antwoord : « Suikerwater ». We zijn erg goedgelovig, maar toch... Gelukkig gebruiken de echte kampioenen dit « suikerwater » niet!

★

Naar men ons mededeelde is « suikerwater » niet het enige middel. Men zou zelfs de hypnose toepassen. De atleet leent zich dus gewillig voor zo iets... Dat lijkt ons vrij gek! Het is onder hypnose dat men de atleet in het gevecht of... in het water werpt, wanneer het om een zwemmer gaat. Wij veronderstellen dat de hypnose van een zwemmer niet zo gemakkelijk is, gezien het koude water iemand toch weer bij zijn zinnen brengt.

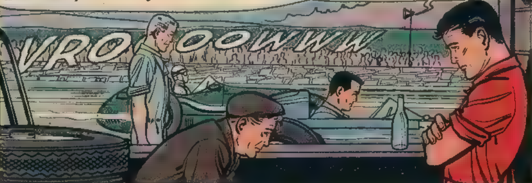
De atleet, die onder hypnose overwint, is de laatste om het te weten dat hij de overwinnaar is. Inderdaad, de arme man moet wachten tot hij weer helemaal wakker is om het te vernemen!

DE GROTE

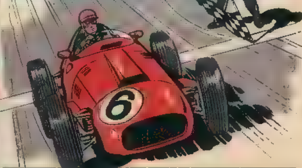
Michel Vaillant en Warson kampen voor de titel van de Francorchamps, de derde proeve van de Grote Match, heeft opgeven...

Mijnheer Vaillant heeft zich niet kwaad gemaakt, maar al de medewerkers van de ploeg zijn diep ontgoocheld. Warson wordt onverwachts geholpen door het lot. Inderdaad, het reglement van de « Grote Prijs » eist niet alleen dat de twee tegenstrevers de wedstrijden winnen. Diegene die het best geklasseerd is in elke wedstrijd wordt tot winnaar uitgeroepen. Of hij nu op de vijfde of de laatste plaats eindigt speelt geen rol. Warson is zeker van zijn overwinning maar blijft sportief vechten tegen Collins...

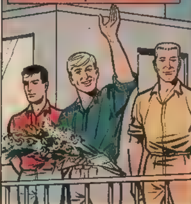
Maar twee ronden voor de aankomst blijkt de « Vanwall » van Warson vermoeid te worden. Het schijnt niet te vlotten met de carburator. De wagen is waarschijnlijk slecht aangepast voor het gebruik van gewone benzine. Warson laat echter niet los, maar kan niet beletten dat Peter Collins na een daverende rush de « Grote Prijs van België » wint.

Maar de menigte wil de ongelukkige deelnemer in de eerbetuigingen betrekken, en van op alle tribunes wordt er hartstochtelijk geroepen :

En plotseling krijgt hij de beste troost die hij zich kan indenken : een sympatieke blik van Warson !

MATCH

DOOR jean Graton

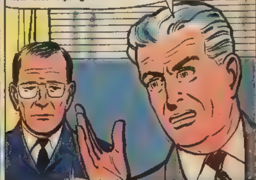

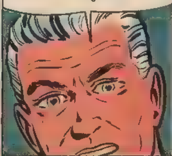
beste racer ter wereld. Tijdens de wedren van Michel pech met z'n wagen en moet de strijd

De terugkeer naar Parijs verloopt niet in een vrolijke stemming. Michel had er vast op gerekend Warson te Francorchamps [illegible] verslaan. Indien hij nu de Grote Match wil winnen, moet hij de ze[illegible] behalen in de twee [illegible]aatste wedstrijden. Een koers zoals de « 24 uren van Le Mans » is zeer gevaarlijk en er hoeft niet veel [illegible] haperen om in enkele sekonden de inspanning van vele uren [illegible] verliezen...

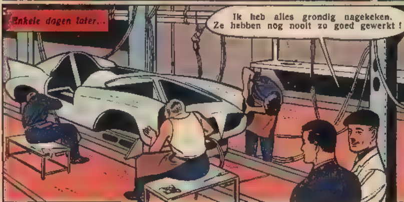

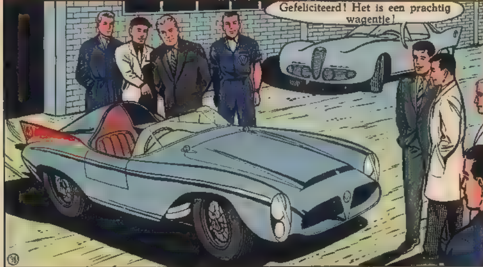

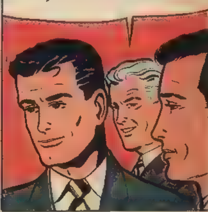

Jean-Pierre heeft zijn woord gehouden. De nieuwe carrosserie zal de kansen van de wagen nog groter maken. Vijf dagen later wordt Michel uitgenodigd om met zijn nieuwe machine kennis te komen maken.

Ken je het album « LEVE DE SPORT » ? Dat lees je in één adem uit !

(Wordt voortgezet.)

ZIJN DO

HOE laag een mens ook kan vallen ik, voor mijn part, weiger steeds hem als definitief verloren te beschouwen. Het toeval maakt van een schurk soms een held, er komt soms een ogenblik waarop het masker valt en de ware aard van iemand te boven komt. Het toeval wilde dat ik tijdens de oorlog, om nauwkeurig te zijn in het jaar 1917, aan het hoofd van een strafbataljon geplaatst werd.

DE soldaten die in dat bataljon terecht kwamen, waren vanzelfsprekend geen koorknapen, zij hadden meestal heel wat op hun kerfstok en velen van hen waren tot alles in staat. Mijn adjudant in die tijd heette Gaumelle, maar de soldaten hadden hem de bijnaam « Gamelle » gegeven. — Een gamelle [illegible] een eetketeltje dat ieder soldaat steeds bij zich heeft. — De adjudant was zo streng voor zichzelf als voor de anderen, hij wou nooit door de vingers kijken en het reglement was zijn brevier. Hij wist een ijzeren discipline te handhaven en werd door alle soldaten hartgrondig verwenst.

— Kapitein, indien je mij ooit op het slagveld vindt met een kogel in de rug, meen dan niet dat ik de vijand mijn hielen heb getoond... In dit geval heeft een van die bandieten me neergelegd, zo zei Gaumelle soms.

We kwamen uit de vuurlijn weer achter het front toe en genoten van een welverdienverlofbrief, de eerste sedert meer dan een de rust. De manschappen wachtten op hun jaar. Ze waren gek van vreugde als ze dachten aan hun thuis,straten waar mensen zijn, waar lichten gloeien. Ze dachten aan een bed met witte lakens.

's Avonds tijdens zijn ronde verraste Gaumelle een schildwacht, die even ingedut was en die hem het traditionele wachtwoord « Halt ! Wie daar ? » niet vlug genoeg toeriep. Die schildwacht was de kleine Bidart, die om een messengevecht veroordeeld en naar het strafbataljon verwezen was.

Even indutten was beslist geen misdaad, maar het was een fout tegen het regle-

VERHAAL
VAN YVES DUVAL
GEILLUSTREERD
DOOR L. en F. FUNCKEN

IK ZIE DWARS DOOR DE MUUR !

JE schudt een doos domino's uit op tafel en je zegt tot je vrienden :

« Ik kan dwars door de mu-en zien ! Maar vermits jullie dit oed weten weid ik hierover niet nger uit. Voor diegenen die me iet zouden geloven, lever ik hier et klaar en onomstootbaar bewijs at ik een helderziende ben.

» Ik verlaat deze kamer en ie-and van jullie legt de domino's odanig naast elkaar op tafel, it de punten van iedere domino punt van gelijke waarde raakt in de domino er naast. Alleen ze regel moet strikt in acht ge-men worden. Voor het overige ag men de domino's naast el-ar leggen zoals men dit ver-st.

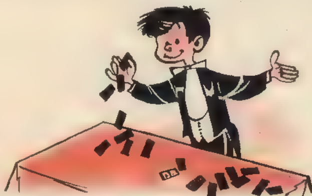
» Zonder iets te zien kan ik ggen welke punten de domino's bben die aan het uiteinde van rij liggen. »

Je gaat naar buiten. Men rangschikt de domino's in je afwezigheid en inderdaad, je kan zeggen welke punten aan het begin en aan het einde van de rij domino's liggen. Onnodig te zeggen dat je vrienden sprakeloos zijn van verbazing. Je bent bereid het experiment nog eens te herhalen en je mengt de domino's eigenhandig. Waardig en zelfzeker verlaat je opnieuw het vertrek. Ook de tweede keer slaagt je experiment.

Hoe heb je het gedaan ? Dat zullen we even uitleggen. Je moet er eerst en vooral voor zorgen dat je in het geniept een van de 28 domino's van het spel kan verdonkeremanen, maar je moet er zorg voor dragen dat het geen dubbele is (bv. dubbel blank, dubbel drie, enz.).

Wanneer de domino's volgens de regels van het spel gelegd worden, dan begint en eindigt de rij altijd door de punten (of ogen) van de domino die je stilletjes weggenomen hebt. Indien je vier en drie weggenomen hebt, dan eindigt de rij, gelegd volgens de regels, steeds met vier en drie.

Zodra je het resultaat hebt afgekondigd moet je de domino die je verdonkeremaande bliksemsnel en zonder dat iemand het merkt bij de andere domino's leggen op tafel. Om er telkens een te kunnen wegnemen, moet je het zo aan boord leggen dat je de domino's zelf mengt alvorens ze opnieuw (en dan in *je afwezigheid)* gerangschikt worden.

ODSVIJAND

ment. Gaumelle plaatste een andere schildwacht en nam Bidart mee naar zijn bureau.

— Ik kan je voor de krijgsraad brengen, kerel, maar dat wil ik thans niet doen. Ik hoop dat je voortaan beter zult opletten...

En terwijl hij dit zei trok hij uit het pak papieren, dat op zijn schrijftafel lag, een wit blad en scheurde het aan stukken. Het was de verlofbrief van soldaat Bidart...

Deze laatste zag wit van woede. Hij wankelde. De verlofbrief, waarop hij twaalf maanden had gewacht lag daar aan stukken gescheurd, vernietigd. Hij had een vreselijke lust de adjudant naar de keel te vliegen en hem op staande voet te wurgen, maar hij beheerste zich, hij ging buiten en mompelde tussen de tanden :

— Dat zet ik hem betaald !

Die nacht kwam er een bevel van het hoofdkwartier en ons bataljon moest opnieuw naar de vuurlijn, want de vijand had een groot offensief ingezet. Achter elkaar aan, met het hoofd diep in de schouders getrokken, ploegden wij door de modder naar de loopgraven toe. De vijandelijke schoten sloegen gevaarlijk dicht in en toen er een lichtraket werd afgeschoten en de hemel verlichtte, liet iedereen zich plat op de buik in het slijk vallen.

— Je was in ieder geval niet met verlof kunnen gaan, Bidart, zei ik tot de kleine soldaat die me op de hielen volgde.

— Dat kon ook de adjudant niet voorzien, kapitein. Hij heeft het speciaal op mij gemunt ! Hij zoekt me, maar in het paradijs zal hij het op mij niet kunnen halen ! Het wordt gevaarlijk in deze buurt en meer dan een zal er niet levend uitkomen... Gamelle kon wel eens bij de doden zijn !

— Bidart, ik weet wat je aan je vrienden hebt verteld, maar doe geen dwaasheden. Ik houd je in het oog, verstaan ?

— En ik herhaal dat Gamelle het in het paradijs niet zal halen. Daar zal ik voor zorgen !

We zaten in de vuurlijn op nauwelijks veertig meter afstand van de vijand, die zich de avond te voren van onze vooruitgeschoven posten had meester gemaakt. Nu we zo dicht waren, werden we niet meer gebombardeerd door de zware artillerie en dat was een voordeel. Maar, we waren zonder ophouden onder vuur genomen door het mortiergeschut.

We moesten dat de hele dag uithouden en 's avonds waren we letterlijk kapot.

Iedereen had zijn hoofd diep in zijn helm getrokken en keek somber en zwijgend voor zich uit. Eensklaps sprong er een man overeind, hij was van onder tot boven met slijk besmeurd et geleek op een kleiblok. Het was Gaumelle.

— Zo kan het niet langer meer duren, zei hij. Ik heb vier granaten en daarmee leg ik dat mortier het zwijgen op !

Alvorens iemand die dwaasheid had kunnen verhinderen, was de adjudant uit de loopgracht gesprongen en kroop hij in de richting van het mortiervuur. Ondanks het risico kwam iedereen overeind om te kijken of de onderofficier het zou halen.

— Hij gaat snel vooruit. Hij is reeds tien meter gevorderd, zei iemand.

— Hij zal het niet halen, meende een andere soldaat. Zodra ze hem zien, richten ze het vuur op hem !

— Kruim heeft die kerel anders wel. Wat denk jij er van, Bidart ?

De kleine soldaat zag bleek en zweeg. Hij had bewondering voor de adjudant, al bekende hij dat ook niet.

— Hij is er ! fluisterde een korporaal. Hij neemt zijn granaat... Hij gooit !

Een doffe ontploffing, en dan niets meer. Het mortier zweeg, maar reeds nam een Maxim de vlakte onder vuur. We trokken allemaal het hoofd in.

— Verdraaid ! Gamelle komt er niet heelhuids uit !

— Hij werd reeds geraakt, zei een onderluitenant die door zijn veldkijker staarde. Hij keerde zich op de rug en stak de armen op.

En toen gebeurde er iets ongelooflijks. Zonder een woord te zeggen, zonder zelfs zijn geweer te grijpen, sprong de kleine Bidart uit de loopgracht en liep voorovergebogen in de richting van de adjudant. Hij was nog slechts op enkele meter. Juist toen de vijandelijke machinegeweren opnieuw ratelden, liet hij zich vallen.

Heel voorzichtig worstelde de kleine soldaat zich onder het lichaam van de adjudant en schoof dan net zoals een mier die het driedubbele van haar gewicht draagt, centimeter voor centimeter in onze richting. Bidart maakte van iedere put en van de kleinste helling gebruik om steeds onder de schootslijn van de Maxim te blijven.

— Vuur, jongens, vuur ! schreeuwde ik. We moeten hen dekken. Schiet, maar pas op dat je hen niet raakt !

Het was onder een gewelf van ijzer en vuur dat Bidart er na een bovenmenselijke inspanning in slaagde de adjudant binnen onze lijnen te brengen.

Acht en veertig uur nadien werden we afgelost door het 115e.

De adjudant was naar een hospitaal overgebracht en daar had men drie kogels uit zijn lichaam gehaald. Toen hij aan de beterhand was, schudde hij dankbaar de hand van zijn redder. Zowel de adjudant als Bidart hadden een medaille gekregen.

— Bidart, zei Gaumelle met een bleke glimlach, kijk, je verlofbrief had ik verloren... En ik heb nu aan de kolonel gevraagd er een andere te maken voor je...

— Echt waar ? Dat is fijn, adjudant !

— Ja, dat is fijn... alhoewel ik je liefst acht dagen arrest zou geven...

— Acht dagen arrest ? En waarom ?

— Je had immers gezworen me bij de eerste de beste gelegenheid neer te knallen en je hebt precies het tegenovergestelde gedaan. Een echte infanterist moet steeds zijn woord houden !

Toen lachten ze alle twee en omhelsden elkaar hartelijk.

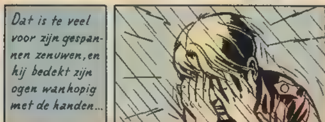

VERBODE

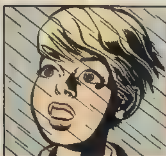
Ijselijke kreten weergalmen door het woud. Verschrik

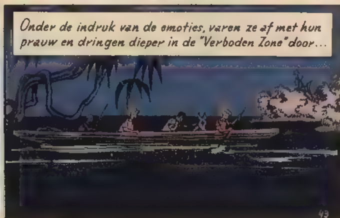

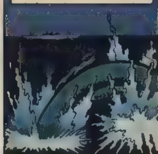
N ZONE

Tekst en tekeningen door Frans Craenhals

vragen onze vrienden zich af wat er gaande is ?

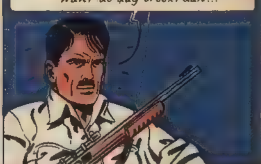

ende avonturen van Teddy en Maggy in een geheimzinnig land.

(Wordt voortgezet.)

VERRAAD

TEKST VAN J.-M. CHARLIER GEILLUSTREERD DOOR REF

In de hoop de bloedige strijd tussen pioniers en Indianen te voorkomen, laat Steve Howard zich door de Apachen gevangen nemen. Hij tracht hun chef, Cochise, er toe te bewegen met de Blanken te onderhandelen.

EEN ruwe hand wekte Steve die, ondanks zijn onrust en zijn pijn, in slaap was gevallen. Een oude, tandeloze squaw wier lange, grijze haarklissen uit een lederen hoofdband ontsnapten, schudde hem heftig. In haar hand hield ze een kom gevuld met een soort van dikke soep, gemaakt van bloem van gedroogd vlees, en ze maakte het hem duidelijk dat hij moest eten. Ze deed alsof ze de afkeer van Steve niet bemerkte en begon hem met haar vuile vingers dikke brokken voedsel in de mond te stoppen. Aan handen en voeten gebonden moest de verkenner zich deze marteling laten welgevallen.

DE kom was bijna leeg, toen de bisonhuid die voor de tentopening hing, werd weggeschoven. Steve rilde want hij zag de machtige silhouet van Cochise in de enge opening oprijzen. Buiten werd het dag en men hoorde het gehinnik van de paarden die door de krijgers naar de bergrivier werden geleid. Met hese stem zei de grote sachem :

— De raad van de Apachen vergaderde tot de maan onderging. Mijn broeders weigerden oor te verlenen aan de woorden van het Bleekgezicht, maar Cochise herinnert zich Steve Howard nog. Ik weet dat Howard eerlijk is en het is daarom dat hij zijn broeders ten slotte kon overtuigen... We zijn niet bang voor de dood en oorlog beantwoorden we met oorlog, maar indien de Bleekgezichten ons een loyale vrede aanbieden, zal Cochise gelukkig zijn omdat hij het leven van zijn krijgers kon sparen. Afgezanten zullen naar Fort Sumter rijden met een gevangene die hun woorden zal vertalen... Cochise wil de Bleekgezichten in de ravijn van de Dode Man ontmoeten, maar de Bleekgezichten moeten zich wel wachten voor ieder verraad. Indien zij verraad plegen, zal de weerwraak van de Apachen geen grenzen kennen en jij zult een afgrijselijke dood sterven. Ik heb gezegd.

De kleine zwarte ogen staarden onafgebroken in de ogen van Steve Howard. Ongetwijfeld verwachtte Cochise er zich aan angst op het gelaat van de verkenner te lezen, maar deze laatste bleef onbewogen en antwoordde eenvoudig :

— Moge de Grote Geest uw dappere krijgers en mijn blanke broeders wijsheid verlenen. Moge hij hun harten vullen met sereniteit en eerlijkheid.

Er glansde tevredenheid in de sombere ogen van de grote sachem. Zonder er nog een woord aan toe te voegen draaide hij de hielen en verliet de tent.

★

IN Fort Sumter geloofde niemand dat de verkenner in zijn opzet zou slagen. Door de energieke tussenkomst van Howard hadden de inwoners van de vesting een ogenblik lang moed en vertrouwen gehad, maar nu gaven ze toe aan hun angst en hun wanhoop. De bloem en de gedroogde groenten begonnen schaars te worden en de stoutmoedigen, die nog een verkenningstocht waagden in de omgeving van het dorp, hadden aangekondigd dat de Indianen de ring rond Fort Sumter dichter toehaalden.

Daar de sheriff een plotselinge aanval vreesde, had hij op de meest kwetsbare punten van het fort versterkingen laten aanbrengen en de toegang tot de enige straat laten versperren bij middel van wagens.

Drie dagen geleden was Howard vertrokken en nog steeds had men geen nieuws over hem. De zon daalde achter de getande kruin van de bergen, toen de schildwachten op de westelijke barrikade zich de ogen uitwreven. In de verte steeg er een dikke, rode stofwolk op die aanzwol en in de richting van Fort Sumter kwam. De mannen grepen hun wapens, terwijl een van hen in een ossehoorn blies om het alarm te geven. De ruiters die naderden, waren wel degelijk Indianen, ze waren met een vijftigtal en kwamen op hun kleine, snelle paarden in de richting van het fort.

De doening van de Apachen intrigeerde de schildwachten.

Waarom kwamen zij zo pijlsnel in de richting van het fort ? Zij hoopten toch niet de vesting met vijftig krijgers in te nemen ?

De ruiters waren nog slechts op een tweehonderdtal meter van het fort, toen zij eensklaps stopten en een man, die zij totnogtoe eng ingesloten hadden, vooruit duwden. Die man was beslist geen Roodhuid, zijn paard was met leder opgetuigd en niet beschilderd.

— Jackie Hoare ! riep een van de verdedigers, met ogen wijdopen van verbazing en met een stem hees van emotie.

Ook de anderen herkenden nu de ongelukkige, die stevig gekneveld op zijn zadel in hun richting kwam. Jackie Hoare was een boer, wiens hoeve in de eerste bewogen dagen was afgebrand.

— Cochise, de grote sachem van de Apachen, aanvaardt het te onderhandelen ! kreet Jackie Hoare. Hij doet dit op voorstel van Steve Howard, die als gijzelaar gevangen gehouden wordt. Overmorgen komt Cochise met zijn sachems naar de ravijn van de Dode Man. Hij komt ongewapend en wenst dat uw afgevaardigden eveneens ongewapend komen. Het leven van Howard en van al de gevangenen hangt er van af...

De ruiters hadden de teugel reeds gewend en in galop vertrokken zij, hun gevangene brutaal met zich meeslepend. Alvorens de verdedigers van het fort ook maar een hand konden uitsteken, verdween de ongelukkige boer te midden van een stofwolk.

★

HET saloon van Jesse Laramie was stampvol. Het sensationeel nieuws was vanzelfsprekend als een strovuur rond gegaan en had overal verbazing en geestdrift verwekt.

— De verkenner is tot bij Cochise geraakt. De Apachen willen onderhandelen

Het leek mooi om waar te zijn. De mensen van Fort Sumter bewonderden de stoutmoedigheid van Steve Howard. Het lawaai in het saloon steeg nog toen de sheriff, vergezeld van de notabelen toekwam. Iedereen begon opgewonden te diskuteren en uit te maken wie als afgevaardigde zou gestuurd worden. Niemand scheen er erg op uit Cochise te ontmoeten en de vrees dat het een krijgslist of een valstrik was spookte door ieders hoofd. Misschien deden de Apachen slechts alsof zij wilden onderhandelen om Fort Sumter nadien des te makkelijker te kunnen innemen.

— Idioten ! zei iemand op spottende toon. Hebben jullie het dan nog niet begrepen ? Cochise wil jullie beet nemen ! Hij zal natuurlijk naar de ravijn van de Dode Man komen en hij zal een wapenstilstand aanvaarden. Hij zal deze wapenstilstand zelfs gedurende enkele dagen eerbiedigen om jullie versterkingen dan eensklaps te overrompelen. Jullie zullen machteloos moeten toezien hoe alles verwoest wordt en iedereen in handen van die moordenaars valt.

Het was de Commodore die dit zei. Sedert het vertrek van Steve Howard waren hij en zijn handlangers weer iedere dag in het saloon en hij voerde er, net als voorheen, het hoge woord.

De besluiteloosheid en de vrees woog op de vergadering. Cutter voelde dat maar al te best, zijn ogen vlamden van leedvermaak toen hij vervolgde :

— Cochise geeft jullie een onverhoopte kans om de situatie in jullie voordeel te keren en een sensationele slag te slaan.. Hij biedt jullie de gelegenheid hem en zijn luitenanten gevangen te nemen zonder een schot te lossen. Zullen jullie deze enige kans laten ontglippen ?...

VOLGENDE WEEK : HET BEDROG

DE BURGERLIJKE LUCHTVAART

Tekst van WIM DANNAU — Tekeningen door PHIL DAMBLY

VAN LINDBERGH TOT OP HEDEN...

DE gebroeders Farman stichtten in 1919 een maatschappij voor luchttransport; de commerciële luchtvaart was geboren.

In 1927 vloog de jonge Amerikaan Charles Lindbergh, met een klein eenmotorig vliegtuig, de « Spirit of St-Louis », voor het eerst over de Atlantische Oceaan.

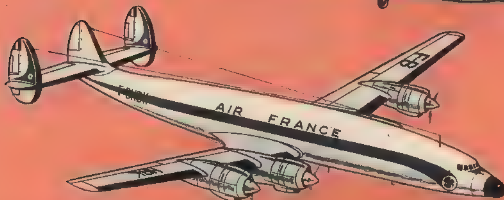
TOEN Lindbergh naar de Ryan Aircraft Company ging, stelde hij vast dat de maatschappij slechts over een klein atelier, eerder primitieve instrumenten en een klein vliegveld beschikte. Dat vliegveld was trouwens niet meer dan een weide. Het vliegtuig dat deze maatschappij voor Lindbergh bouwde, zou nochtans geschiedenis maken. Het werd « Spirit of St-Louis » genoemd, naar de naam van een groot dagblad dat de onderneming financierde. Lindbergh vloog in 33 uren naar Parijs-Le Bourget en verbond alzo Amerika met Europa door het luchtruim.

Sedert die eerste vlucht van Charles Lindbergh is er heel wat weg afgelegd en thans vliegen miljoenen passagiers over de Oceaan. Tot in 1940 was de vooruitgang echter niet zodanig groot. Wel moeten we hier de prestatie aanstippen van het Duits driemotorig toestel Junkers Ju 52.

De ontwikkeling en de massaproduktie van militaire vliegtuigen tijdens de tweede wereldoorlog liggen aan de basis van de geweldige uitbreiding die de burgerlijke luchtvaart de laatste jaren nam. Toen de oorlog ten einde was, wierp het Amerikaans leger duizenden vliegtuigen op de markt die gediend hadden voor troepentransport. Het meest gebruikte toestel was de C-47 Dakota (militaire versie van de Douglas DC-3). Ongeveer tweeduizend toestellen van dit type vliegen nog steeds. De DC-3 is als burgerlijk transportvliegtuig onvervangbaar. Alle luchtvaartmaatschappijen moderniseren ieder jaar hun vloot en de twee laatste lijnvliegtuigen die het meest gebruikt worden voor interkontinentale vluchten zijn ongetwijfeld de Douglas DC-7C en de Lockheed « Super Constellation ».

Alle moderne commerciële vliegtuigen met zuigermotoren kunnen ongeveer dezelfde prestaties leveren. Ziehier enkele eigenschappen van de 1649 A « Super Star Constellation » : maximum snelheid 607 km per uur, kruissnelheid 550 km per uur, stijgsnelheid 330 m. per minuut, aktieradius 11.250 km.

Hierboven : DE GOEDE OUDE DOUGLAS DC-3
Hiernaast : DE MAJESTUEUZE EN ELEGANTE LOCKHEED 1649 A « SUPER STAR CONSTELLATION »

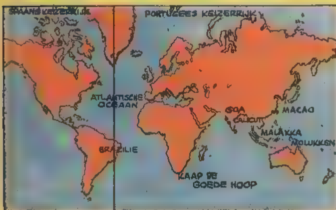
De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS

TEKENINGEN VAN L. EN F. FUNCKEN

NAAR HET ONBEKENDE

«LA, no novo hemisferio nova estrêla... » Daar in de nieuwe hemisfeer, een nieuwe ster. Aldus schreef Luiz Vaz de Camões, de grootste Portugese dichter in de XVIe eeuw in zijn meesterwerk « Os Lusiados », Wij Lusiaden (= afstammelingen van Lusus, aanzien als de stamvader van de Portugezen). Camões bezong de glorie van de koene zeevaarders, die nieuwe sterren in het zuidelijk halfrond zagen oprijzen en die stoutmoedig op zoek gingen naar de kostbare kruiden. Camões had slechts één oog en stierf arm.

1. — DE LIJN VAN ALEXANDER VI

TE Lissabon heerste er een koortsachtige spanning. Het kwam er op aan omheen de Kaap de Goede Hoop te varen. De Portugees Covilham had de Hindoese kust reeds bereikt langs de verboden weg van de Rode Zee, maar in 1492 beweerden de Spanjaarden dat zij langs de Atlantische Oceaan in Azië waren terecht gekomen ! Paus Alexander VI hakte de knoop door, door op 370 mijlen van Kaap Verde een meridiaanlijn te trekken die de twee keizerrijken scheidde.

2. — VASCO DA GAMA

IN 1497 verliet Vasco da Gama Portugal met vier schepen en een bemanning van honderdvijftig koppen waaronder twaalf terdoodveroordeelden die begenadigd waren. Ze stevenden voorbij de Kaap, kwamen te Mozambique, werden dan afgedreven door de zomermoesson en kwamen op 20 mei 1498 voor Calicut. Vasco da Gama was voorzichtig en zette eerst en vooral een terdoodveroordeelde aan land. Deze laatste meende te sterven van verbazing toen een Arabier hem in het Portugees toeriep : « De duivel hale je ! Wat zoek je hier ? » Hij antwoordde : « Christenen en kruiden ! » Maar er waren noch christenen noch kruiden. Vasco da Gama kreeg echter van de radja de toelating te Calicut een Portugese nederzetting te stichten.

3. — CABRAL

VAN zodra Vasco da Gama te Lissabon was teruggekeerd, werden er dertien oorlogsschepen in gereedheid gebracht om Indië te veroveren. Daar Gama in ongenade was gevallen, werd het bevel toevertrouwd aan Alvarez Cabral. Deze laatste verwijderde zich van de kusten van Afrika, werd door de storm naar het westen geslagen en kwam terecht op een onbekende kust die men Brazilië heette.

4. — HET PORTUGESE RIJK

IN 1502 stak Vasco da Gama opnieuw in zee met twintig stevig bewapende schepen. Hij veroverde Calicut en de koning van Portugal werd « Heer van de Navigatie met Indië ». Te Goa, hoofdstad van Calicut, werd er een onderkoning geplaatst, eerst Almeida, daarna Albuquerque. De Portugezen versterkten alle sleutelposten die zij reeds in handen hadden : Aden, Ormoes, Ceylon, Malakka, Macao in China. Neem je atlas om te zien waar deze punten liggen. Portugal bezat nu 20.000 km kust zonder van Brazilië te gewagen. Daar wapperde overal de blauwwitte vlag van de koning van Portugal. Een uitgestrekt rijk... maar te veel kust !

5. — DE KRUIDEN

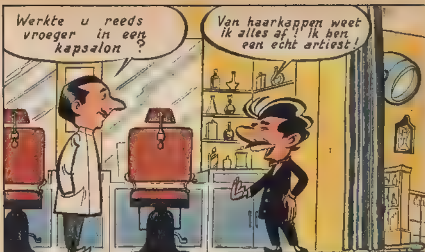
DE Portugezen drongen steeds meer door naar het oosten en kwamen ten slotte aan de Molukken-eilanden, waar ze de heerlijke en zo kostbare kruiden vonden. Hun wedloop naar de kruiden had honderd jaar geduurd. Nu was hun moeite eindelijk beloond; dat was in 1522 en precies op dat ogenblik kwamen de Spanjaarden opdagen. Zij kwamen uit de tegenovergestelde richting, want zij hadden Indië langs het westen gezocht, zij voeren van het westen naar het oosten of van het Avond- naar het Morgenland.

(Wordt voortgezet.)

SIGNOR SPAGHETTI KAPPER

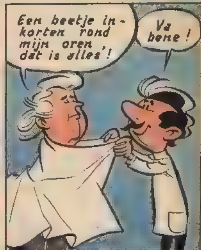
DOOR

DINO ATTANASIO

BEELDSTORMER! VANDAAL!
Kalmte, mijnheer!

Ik maak je een proces! Ik ben pianist . . . Ik heb mijn haar nodig!
Kalmte!

Blijf daar niet zitten, Spaghetti! Zie je niet dat er een andere klant is!?!

Voorzichtig wezen... Ik zal met hem praten, dat zal zijn humeur wat opvrolijken!

Wat denkt u van het voetbal?
Ik interesseer me niet voor sport!

De cinema?
Neen!
De politiek?
Neen!
Schone kunsten?
NEEN!

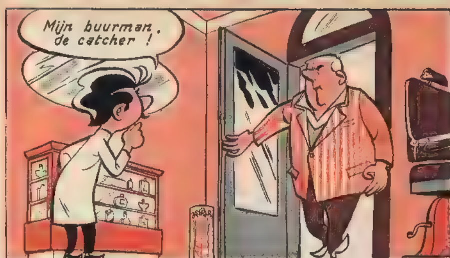

HOU NU JE MOND EN WERK!
Die klant is zenuwachtig. Ik moet het diplomatisch aan boord leggen!

En net als voor de andere ... 'n beetje inkorten rond de oren!

HOU JE ME VOOR DE GEK?
Ik?.. Neen!

Kalmte!

Spaghetti, gaan zitten telkens er een klant weggaat, is 'n slechte gewoonte! Daar is er trouwens 'n volgende!
2

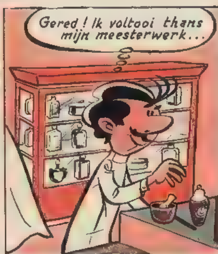

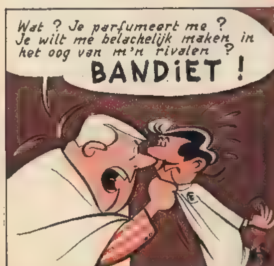

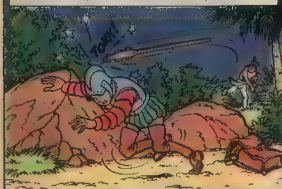
Volgende week : EEN AVONTUUR VAN ALFONS

HET GOUDEN PAARD

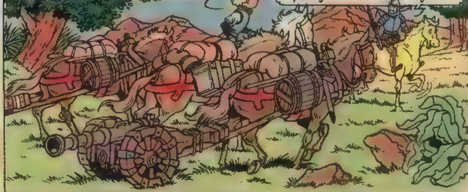
Van op een heuvel slaat Suske de doening van de Spanjaarden gade en wordt verrast door een Indiaan...

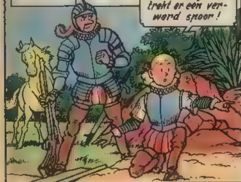

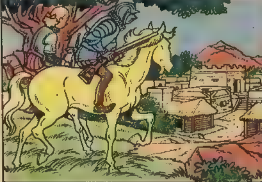

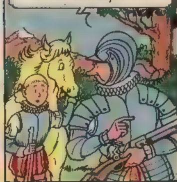

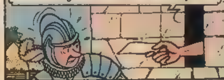

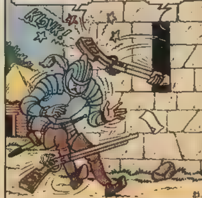

(Wordt voortgezet.)

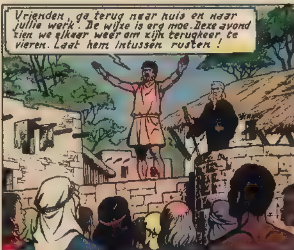

DE ZWARTE KLAUW

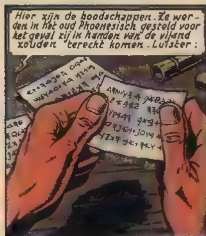
DOOR JACQUES MARTIN

Rafa wordt door zijn landgenoten geestdriftig ontvangen. De archont heeft echter zorgen...

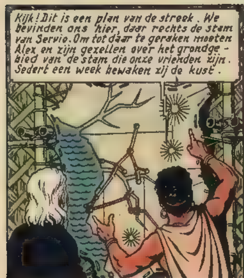

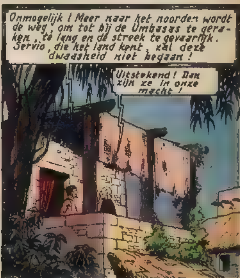

ALLEN NAAR DE EXPO

ENKELE MOOIE KIEKJES VAN DE KUIFJE'S RENBAAN

Stop ! Je bent er, kampioen ! Onze animator beveelt te stoppen en zijn helpers reppen zich om de jonge kampioenen met raad en daad bij te staan !

Opgepast ! Jij doet iets wat in strijd is met het verkeersreglement. De agent van Touring Wegenhulp komt reeds toegesneld.

Heb je gesnopt hoe je het doen moet ? Dan mag je starten. Vooruit en doe je best !

De ingang van het autodroom. Rechts, de winkel en vooraan enkele jeugdige bezoekers die reeds in de lektuur van ons blad verdiept zijn.

JE VINDT DE KUIFJE'S PUNTEN OP DE VOLGENDE PRODUKTEN :

VICTORIA - TOSELLI - HORTON - MATERNE - LE TIGRE
VANDENHEUVEL - DE LOMBARD COLLECTIE - NOSTA - PANA
JU'CY & WHIP - FRANCO-SUISSE - PALMAFINA - HACOSAN
PAPETERIE ARTIKELS VOOR SCHOOL EN ANDERE DOELEINDEN

DE AVONTUREN VAN CHICK BILL DE COWBOY door TIBET *

TEGEN DE MUUR

TEKST VAN GREG *

Chick Bill spoort Black Skelett op en wordt aangevallen door twee verdachte kerels.

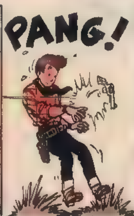

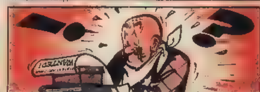

(Wordt voortgezet.)

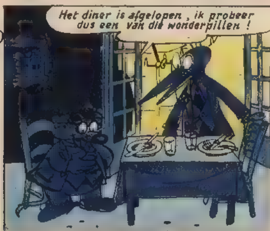
Ken je de albums « CHICK BILL TEGEN DE ONZICHTBARE » en « KO-KLOX-KLAN » ? De mysterieuze avonturen van onze vriende boeien je beslist !

ZIZANION DE VERSCHRIKKELIJKE !

door RAYMOND MACHEROT

Anthraciet is uit de gevangenis ontsnapt. Daar zijn zwaarlijvigheid hem zou kunnen verraden, besluit hij een vermageringskuur te doen...

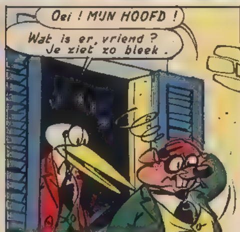

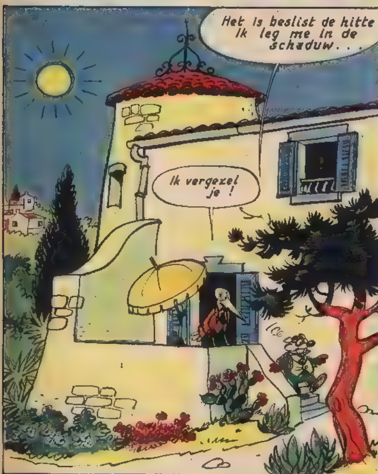

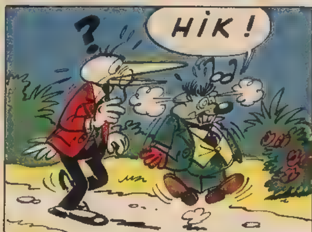

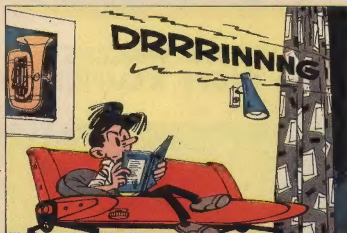

(Wordt voortgezet.)

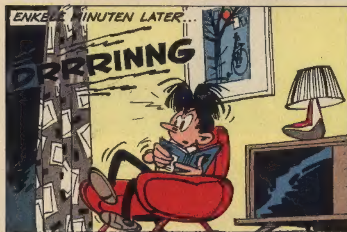
TON en TINNEKE

DOOR Franquin

DE POSTIL

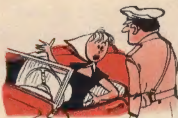

ELF Poolse families leefden ergens in Silezië sedert dertien jaar van de jacht en de visvangst en totaal vergeten door de administratie. De leden van deze elf families waren aldus ontsnapt aan militaire dienstplicht en hoefden ook geen belastingen te betalen. Thans werd het dorpje echter ontdekt en onmiddellijk kwamen de belastingontvangers om de achterstallige belasting te innen.

FAUST EN MEPHISTO

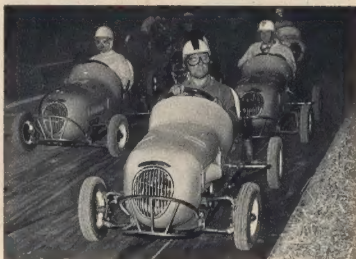
DE universiteit van Harvard gaat prat op twee studenten, kampioenen in hoogspringen. Een van beide gelukte er in na slechts een maand opleiding 2,02 m te springen. Hij heet Faust. De tweede raakte tot 2 m, hij heet Beatie maar zijn voornaam is Mephisto !

STRAF

TE Toledo werd een jongedame aangehouden omdat zij veel te snel reed. Zij zei tot de verkeersagent : « Je kollega's zien meestal door de vingers, maar dat moet je niet doen. Geef me een flinke straf, dat zal me misschien in de toekomst voor zware ongelukken behoeden. » De agent begreep dit heel goed en gaf de jongedame een zo hoge geldboete dat zij de eerste maand niet meer met haar wagen kon rijden omdat ze moest bezuinigen.

KLEINE WAGENS VOOR GROTE KAMPIOENEN

TE Parijs waren er acht duizend mensen opgekomen om grote kampioenen met kleine wagentjes te zien rijden. De racewagens waren inderdaad niet groter dan een autoscooter van de kermis, « Micromils » geheten en uitgerust met een motor van 1.200 cm3 in V van de Amerikaanse motorfietsen Indian. Daar de wielbasis kort is hebben de wagentjes de neiging te draaien als een tol en om dit te verhinderen moeten de piloten niet alleen zeer snel rijden, maar ook zeer handig zijn. Jean Behra, vooraan op de foto, won het eerste tornooi van de « Micromils » vóór Maurice Trintignant. Zullen er nog meer wedrennen voor deze kleine wagens ingericht worden ? Dat valt af te wachten, want de hoge autoriteiten hebben deze racewagens nog niet geschikt verklaard voor wedrennen.

Gelukkige verjaardag, vriend !

Zo is iedereen tevreden

ER zijn Amerikaanse films, waarin Duitsers de rol van de antipatieke boosdoeners krijgen. Het spreekt vanzelf dat deze films in Duitsland moeilijk te verkopen zijn. Wie een film maakt, moet hem echter aan de man brengen en daarom verkopen de Amerikaanse producers deze films in

Japan. In ruil bieden zij de Duitsers films aan waarin het wemelt van « slechte » Japanners... Aldus is iedereen tevreden en worden de producers rijk !

OMVER EN ER OVER!

TIJDENS een belangrijke meeting in Engeland toonde sergeant Sankey van het gemotoriseerd verkenningsregiment zijn kunnen. Met volle snelheid reed hij over een springplank en dwars door een stenen muur. Hij landde samen met zijn motorfiets gaaf en gezond. Dit kiekje werd genomen net op het moment dat de stenen naar alle kanten vlogen. Een koen staaltje dat je beslist niet moet nabootsen!

EEN MAGERE TROOST

DOUGLAS GOLDMAN, van Cincinnata is psychiater en heeft een boontje voor de geschiedenis. Met voorkeur buigt hij zich neer over grote figuren uit het verleden, die een alles behalve gezellig karakter hadden. Laatst nam hij de Romeinse tiran Nero onder de loupe en kwam tot volgende konklusies: Nero was een man die zich niet kon aanpassen. Hij was misdadig in zijn jeugd maar dit was te wijten aan de slechte omgeving waarin

hij moest leven. Indien Agrippina, moeder van Nero, een goed kinderpsychiater zou geraadpleegd hebben, dan zou deze haar hebben geleerd hoe zij haar zoon moest opvoeden tot een goed en eerlijk man.

Wij vinden dat maar een magere troost en wij vragen ons af of dokter Goldman Agrippina wel goed kent? Dat was ook geen katje om zonder handschoenen aan te pakken!

DRINK, MAAR ZWIJG!

WANNEER een politieagent van Tokio een dronkaard ziet, leidt hij deze naar het kommissariaat. Indien de man in kwestie zwijgt of een verstandig antwoord geeft op de vragen die men hem stelt, wordt hij onmiddellijk vrij gelaten met het vriendelijk verzoek niet meer te herbeginnen. Indien de dronkaard echter echte dronkemanspraat verkoopt, schakelt men een magnetofoon in en de volgende dag mag hij nu luisteren naar de wartaal die hij er heeft uitgeflapt. Naar het schijnt werpt deze metode vruchten af. De dronkaard belooft plechtig nooit meer te drinken en in ieder geval nooit meer te spreken wanneer hij te diep in het glas heeft gezien!

PAS OP!

INDIEN je per auto naar Duitsland rijdt, vergeet dan niet dat de snelheid op de autosnelwegen beperkt is... Je mag niet sneller dan 150 km per uur rijden!

HET LICHT IS GROEN... VOORUIT MAAR, CHAUFFEUR!

ANTWOORD OP ONZE TEST

HEB JE STEEDS EEN GEESTIG WOORD KLAAR?

a) Jij hebt steeds een geestig woord klaar. Je bent vriendelijk en taktvol. Je weet hoe je met de mensen moet omspringen!

b) Je bent eerlijk, je meent wat je zegt maar je eerlijkheid is soms al te brutaal en daarmee beledig je soms je beste vrienden!

c) Jij bent niet op je mond gevallen, maar... in vele gevallen deed je er veel beter het zwijgen aan toe. Je bent alles behalve beleefd! In het vervolg denk je na alvorens je het er uitflapt!

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	B	A	R	C	E	L	O	N	A
2	A	■	O	A	T	E	S	■	U
3	■	■	■	E	C	U	■	■	■
4	E	■	O	N	■	K	A	■	E
5	D	O	N	■	■	■	A	I	X
6	E	■	S	M	■	K	R	■	C
7	■	■	■	A	A	R	■	■	■
8	P	■	P	R	A	A	L	■	E
9	P	A	L	E	M	B	A	N	G

Oplossing van ons kruiswoord van vorige week.

MENSENETERS

Tuurke: Vader, wonen er in Zwitserland menseneters?

Vader: Neen, jongen! Hoe kom je daar bij?

Tuurke: Het staat nochtans in mijn leerboek: « De inwoners van Zwitserland leven grotendeels van reizigers. »

HET VERSCHIL

Meester: Piet, ken je het verschil tussen elektrisch licht en daglicht?

Piet: Ja, meester. Voor elektrisch licht moet je betalen en voor daglicht niet.

Mopjes ingezonden door R. van der Stighelen, Meise.

Het weekblad « KUIFJE »: 13e jaargang. Lombard Uitgaven, P.-H. Spaaklaan, 1-7, Brussel-Zuid. — P.C.R. 1909.16 — *Uitg.-Dir.:* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk:* Drukkerij-Heliogr. C. Van Cortenbergh, p.v.b.a., 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. — KUIFJE-Holland: Singel 353, Dordrecht. — Tel.: 3653 — Giro 655.389 — *Abonnement: 5 fl. per kwartaal.*

NEDERLAND: 60 cent. - CANADA en de USA: 15 Cents. BELGISCH CONGO en het buitenland: 10 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND:

Congo: KUIFJE CONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.C.)
Frankrijk: DARGAUD S. A., 31, rue du Louvre, Paris IIe
Zwitserland: INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada en U.S.A.: PERIODICA inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	Belg. Congo en buitenland	Canada en Ver. Staten
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

Oplage gekontroleerd door Deven. DEVEA

17-7-58

S.O.S METEOREN !

door E.P. JACOBS

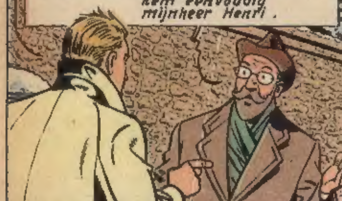

Blake en Labrousse zijn er van overtuigd dat een geheimzinnige organisatie het weer boven West Europa in de war stuurt. Zij rijden van Parijs naar Jouy om Mortimer op te sporen. Te Jouy wordt de auto onklaar gemaakt...

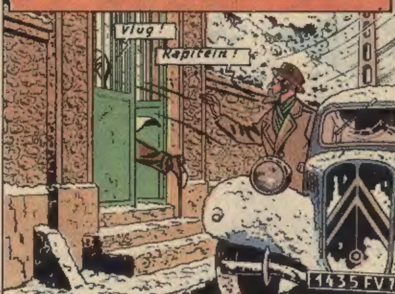

  (Wordt voortgezet.)